

تحلیل توزیع فضایی پارکها و فضای سبز شهری با استفاده از GIS

(نمونه موردی فضای سبز شیروان)

محمد معتمدی^۱، مهدی وطن پرست^۲، مصطفی صفدری^۳ افسانه صدری فرد^۴ *

Sadry1360@yahoo.com

چکیده

پارکها و فضای سبز شهری از جمله کاربریهای است که توزیع و پراکنش آن در سطح شهر اهمیت زیادی دارد و توزیع فضایی متعادل آن در سطح شهرها، یکی از اهداف اصلی برنامه ریزان شهری می باشد، هدف اصلی این پژوهش، بررسی توزیع فضایی پارکها و فضاهای سبز شیروان با استفاده از GIS می باشد. روش تحقیق براساس ماهیت یک روش توصیفی-تحلیلی و براساس هدف یک روش کاربردی می باشد. دراین پژوهش ابتدا پس از تبیین و تشریح موضوع، اقدام به تعیین موقعیت فضاهای سبز با استفاده از دستگاه GPS گردیده است، پس از شناسایی توزیع فضایی پارکهای موجود، کاربریهای مجاور این پارکها شناسایی و میزان سازگاری و ناسازگاری آنها تعیین گردید، سپس داده های جمع آوری شده در عملیات میدانی به نرم افزارGIS منتقل گردیده و اقدام به تهیه نقشه شد. از بین روشهای ترکیب لایه ها، از عملیات همپوشانی لایه ها استفاده گردید. در نهایت با بررسی نسبت توزیع جمعیت در محلات شهری با میزان دسترسی آنها به هریک از پارکهای شیروان اقدام گردید. نتایج حاصله نشان داد: تمام پارکها یعنی هر ۵ پارک شیروان نسبت به سایر کاربریهای مجاور خود دارای شرایط سازگار می باشند، زیرا از ۱۸۵۷ قطعه کاربریهای که درمجاورت این پارکها قرار دارد ۱۷۵۳ قطعه یا (۹۴.۴۰ درصد کاربریهای) نسبت به پارکها و فضای سبز دارای شرایط سازگار می باشند و تنها ۱۰۴ قطعه یا (۵.۶ درصد آنها) نسبت به پارکها مجاور خود ناسازگار می باشند.

واژه های کلیدی: فضای سبز، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، همسایگی سازگاری، همسایگی ناسازگاری، شعاع دسترسی.

-
- ۱ - مدیرگروه جغرافیا دانشگاه آزاد واحد شیروان
 - ۲ - ریاست دانشگاه آزاد واحد قوچان
 - ۳ - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری
 - ۴ - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری